

Joachim Stockmann

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. & Prof. Ad Exequias Quas ... Vir Dn. M. Christianus Michael Pastor Jacobaeus ... puero Christiano, filio suo desideratissimo, Hodie ... paratas cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academiae amanter invitat

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770662285>

Druck Freier Zugang

Stockman, J. ,
in
Chr. Michael.

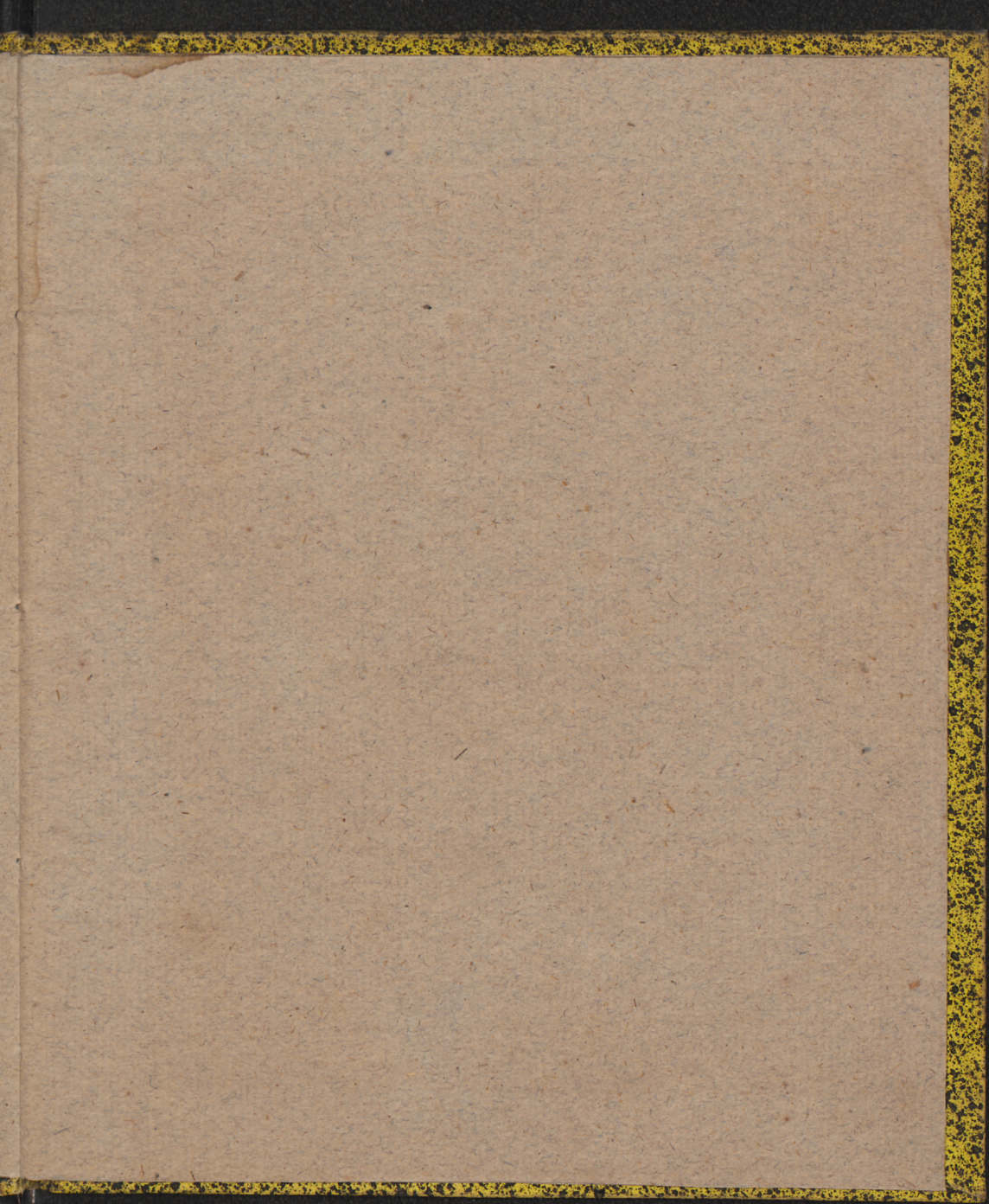
Rostock, 1650.

60

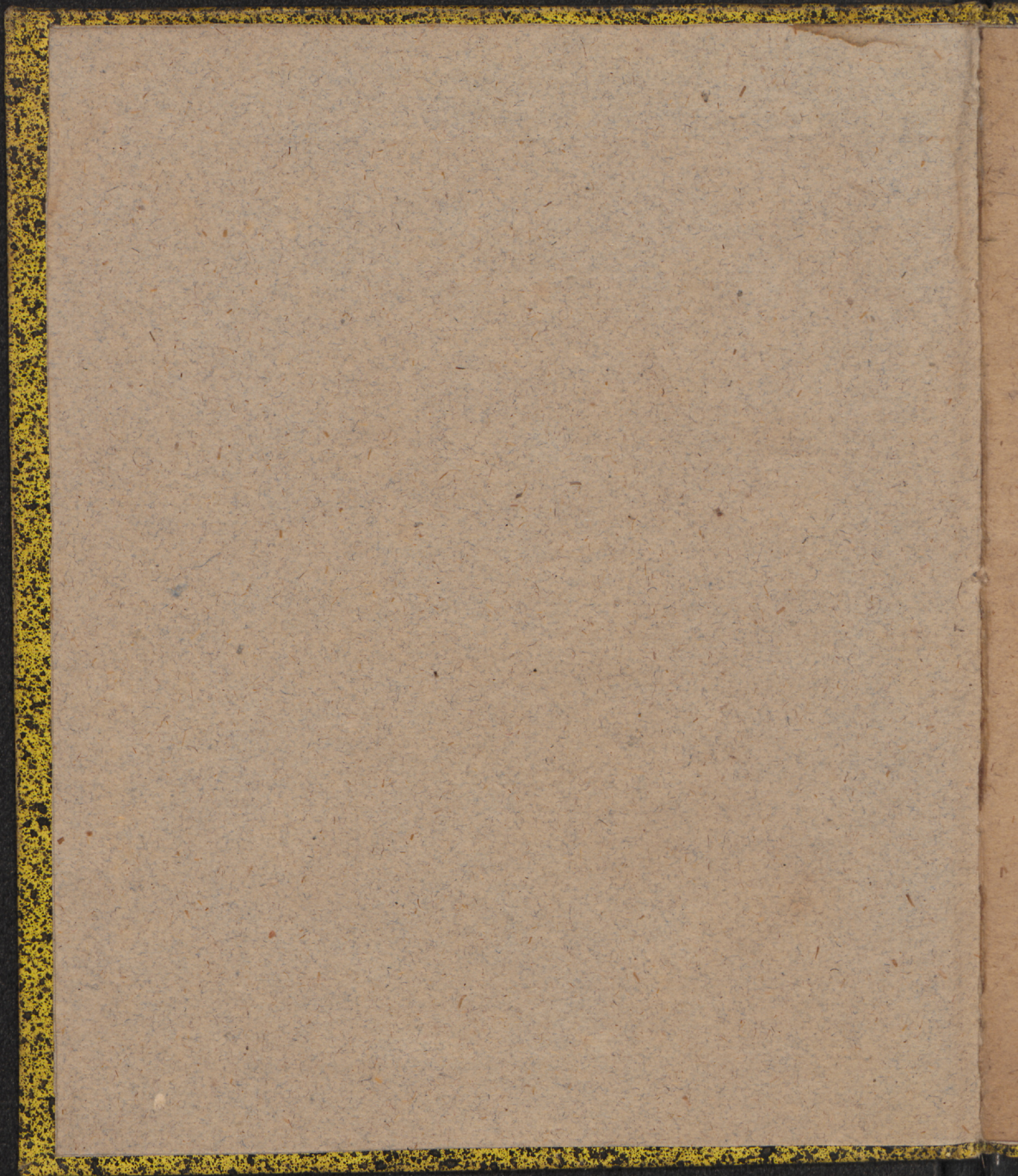

PROGRAMMA

151.

Quo
RECTOR

Academiæ Rostochiensis

JOACHIMUS STOCKMAN

Phil. & Med. D. & Prof.

Ad Exequias

Quas

Reverendus & Clarissimus Vir

DN. M. CHRISTIANUS
MICHAEL Pastor Iacobæus,

optima indolis & spei puero

CHRISTIANO, filio suo desideratissimo,

*Hodie hora prima in templo Jacobæo
paratas cupit,*

omnes omnium ordinum Cives Academiæ
amanter invitat.

✽(o)✽

R O S T O C H I I,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

60

lseram hominis conditionem,
cum alii passim autores, tum Plinius pro-
æmio libri septimi admodum graphice
exprimit, his verbis: Hominis quidem
causa videtur cuncta alia genuisse natura, sed magna
& sava mercede, contra tanta sua munera: ut non sit
fatis æstimare, parens melior homini, an tristior nover-
ca fuerit. Ante omnia unum animantium cuncto-
rum, aliena alienis velat opibus; cæteris variè tegu-
menta tribuit, testas, cortices, coria, spinas, villos, seras,
pilos, plumam, pennas, squamas, vellera. Truncos et-
iam arboresq; cortice interdum gemino à frigoribus &
calore tutata est. Hominem tantum nudum, & in nu-
da humo, natali die abjicit ad vagitus statim, & plora-
tum, nullumq; tot animalium aliud ad lachrymas, &
has protinus vitæ principio. At Hercule, risus præcox
& celerrimus ante quadragesimum diem nulli datur.
ab hoc lucis rudimento, quæ ne feras quidem inter nos
genitas vincula excipiunt, & omnium membrorum
nexus: itaq; infelicitèr natum jacet, manibus pedi-
busq; devinctis, Flens, animal cæteris imperaturum:
& à suppliciis vitam auspicatur, unam tantum ob cul-
pam, quia natum est. *Hec dementiam ab iis initiis existi-*
mantium ad superbiam se genitos. Prima roboris spes,
primumq; temporis munus quadrupedi similem facit.
Quando homini incessus? quando vox? quando fir-
mum

num cibus os & quam diu palpitans vertex, tutum in-
ter cuncta animalia imbecillitatis indicium? Jam mor-
bi tot, atq; medicinæ tot contra mala excogitatæ, & hæ
quoq; subinde novitatibus victæ. Cætera sentire na-
turam suam, alia pernicitatem usurpare, alia præpetes
volatus, alia vires, alia nare: Hominem scire nihil sine
doctrina, non fari, non ingredi, non vesci: breviterq;
non aliud naturæ sponte quam flere. Ita q; multi exti-
tere, *qui non nasci optimum censerent, aut quam ocysime
aboleri.* Uni animantium luctus est datus, uni luxuria,
& quidem innúmerabilibus modis, ac per singula
membra: uni ambitio, uni avaritia, uni immensa vi-
vendi cupido, uni superstitio, uni sepulturæ cura, atq;
etiam post se de futuro. Nulli vita fragilior, nulli re-
rum omnium libido major, nulli pavor confusior,
nulli rabies acrior. *Idem alibi,* incertum ac fragile ni-
mirum est hoc munus naturæ, quicquid datur nobis:
malignum vero & breve in iis etiam, quibus largissi-
me contingit, universum utiq; ævi tempus intuenti-
bus. Quid, quod æstimatione nocturnæ quietis, dimi-
dio quisq; spatio vitæ suæ vivit? Pars æqua morti si-
milis exigitur, aut pœnæ, nisi contingit quies. Nec re-
putantur infantiæ anni, qui sensu carent, nec senectæ in
pœnam vivacis. Tot periculorum genera, tot morbi,
tot metus, tot curæ, toties invocata morte, ut nullum
frequentius sit votum. *Natura vero nihil hominibus bre-
vitate vitæ præstitit melius.* Hebescent sensus, mēbra tor-
quentur, præmoritur visus, auditus, incessus, dentis etiā
ac ciborum instrumenta, & tamen vitæ hoc tempus an-

numeratur. Notabilia hæc sunt Plinii verba, notabiliora sanè erunt verba Augustini, qui edisserens exclamationem Jacobi Apostoli cap. 4. *Quæ enim est vita nostra?* vita inquit, hæc, est vita dubia, vita cæca, vita ærumnosa. Quam humores tumidant, dolores extenuant, ardores exsiccant, aëra morbidant, escæ inflant, jejunia macerant, joci dissolvunt, tristitiæ consumunt, sollicitudo coarctat, securitas hebetat, divitiæ jactitant, paupertas dejicit, juvenus extollit, senectus incurvat, infirmitas frangit, mœror deprimit & post hæc omnia mors interimit, universis gaudijs finem imponit, Ita cum esse desierit, nec fuisse putetur. & alibi Idem: amas istam vitam, ubi laboras, curas, fatigis, anhelas & vix enumerantur, quæ necessaria sunt in misera vita. Seminare, arare, novellare, navigare, molere, coquere, texere & post hæc omnia finire habes vitam. Ecce quæ pateris in misera ista quam diligis vita, & putas te semper victurum & nunquam moriturum? Tempia, saxa, marmora ferro plumboq; consolidata, tamen cadunt, & homo nunquam putat se moriturum? dies mali sunt. Non sunt mali? quos agimus in corruptela hujus carnis, in tanta vel sub tanta sarcina corruptibilis corporis, inter tantas tentationes, inter tantas difficultates, ubi falsa voluptas, nulla securitas gaudij, timor torquens, cupiditas avida, tristitia arida? Ecce quam malos dies, & nemo vult finire dies malos, multumq; rogant hinc Deum homines, ut vivant, Quid est autem diu vivere, nisi diu torqueri? quid est aliud diu vivere, nisi quam malos dies malis diebus addere? Quod

Quod si tam misera est & tam variis vitiis obnoxia nostra vitæ conditio, ut tantæ nobis expectandæ & tolerandæ veniant calamitates, Quod si rectè dixit Augustinus, diu vivere nihil aliud esse *quam* diu torqueri, *quam* malos dies malis diebus (& peccata peccatis) addere: Quod si Plinius rectè dixit naturam hominibus brevitate vitæ nihil præstitisse melius, itemq; non nasci optimū esse, aut quam ocyssime aboleri, *id quod etiam captivus Sælenus Mida victori*, quid in mundo optimū esset interroganti, *respondisse legitur*; Quis lacrymis, quis non potius piis votis & gratulationibus prosequetur eos, qui maturius hisce ærumnis defunguntur. Durum quidem videtur, præsertim parentibus, dictum lyrici Venusini. *Mors & fugacem persequitur virum,*

Nec parcat imbellis juvenia

Poplitibus, timidoq; tergo.

Et quod inde non adulti tantum juvenes, viri, senes mortis falce cadant, sed modo etiam tenelli vix in lumbis editi vel ab uberibus matris adhuc dependentes infantiuli, modo lepidi terræ affigere gressus & fari incipientes pueruli, modo pulchre pubescentes ephebi, modo in primo ætatis flore (floris instar) extinguantur optimæ spei ac bonæ indolis adolescentuli. Tolerabilius vulgo quidem videretur, si ijs tantum contingeret sine magno discrimine mori, qui vivendo aliquo usq; processerunt! sed quis nescit omnes unam manere noctem & semel calcandam esse viam lethi, Eamq; sortem, serius, ocyus cortyna exire & filum vitæ etiam sapius tacito fato antequam opineris, abrumpi, Quis nescit

non tantum belli, naufragij tempestatum, led & mor-
borum & Epidemiorum inprimis morborum commu-
nia esse pericula, puerisq; cum variolarum, tum mor-
billorum. Qui quando populariter grassantur aliàs &
aliis incorporibus mitiores *ευνθέστεροι* & *επεικέστεροι*, alias *λημώ-
δεις* & *ὀλέθριοι* perniciosi & pestilentes deprehenduntur,
unde fit, ut non omnes ex hoc malo eluctentur ægri &
sæpius ex amplexu parentum spe citius eripiantur dul-
cissima pignora; Cæterum, (cujus occasione hæc scri-
buntur) *μικροῦ* noster CHRISTIANUS MICHAEL
optimæ indolis & magnæ spei puer ex secundo conju-
gio parentis primogenitus filius ad hanc vitam natus
est anno 1641. 21. Novembr, patre Viro Reverendo &
Clarissimo Dn. M. CHRISTIANO MICHAELE,
Pastore Ecclesiæ Jacobææ vigilantissimo, meritisimo,
& Reverendi ministerii Seniore, Matre WENDULA
EGGERS Fœmina matronalium virtutum decore or-
natissima, Avus Paternus fuit GREGORIUS MI-
CHAE L, Vir optimus civis olim Suctensis, Avia
MARGARETHA SEEFELDES, quæ ante biennium
hîc apud filium naturæ debitum persolvit Matrona pia
annos 77. nata, Avus Maternus JOACHIMUS EG-
GERS, Civis quondam primarius literatus & Cere-
visarius Rostochiensis, Avia ANNA CORFINIA
fœmina dum viveret, virtutum ornamentis conspicua.

Hisce parentibus & Majoribus natus noster pd.
Christianus, Christiano ritu Christo Salvatori, arbori
vitæ, per Sacramentum regenerationis mox insertus
est, & ab ipsis incunabulis Parentum & Præceptorum
cura

probitatisq; radios ex sese læta spe sparsit, donec, ipſis
Calendis Januarii, quibus annum hunc novum in no-
mine Jeſu nunc nudius tertius auſpicati ſumus, de vo-
luntate Dei, ſummi vitæ & mortis noſtræ arbitri, va-
riolarum incurſu naturam & Medici artem ſuperan-
tium proſtratus è vivis exceſſit, & animulam ſuam in-
ter gemitus & Preces Parentum placide reddidit Deo
trinuni

Creatori

Redemptori

Sanctificatori ſuo.

Quis huic, quis ſuam felicitatem invidet puero? A-
poſtolus paſſim vitam humanam comparat curricu-
lo, præcipuè. Cor. 9. quando ait, an nescitis quod qui
in ſtadio currunt, omnes quidem currunt, ſed unus ac-
cipit præmium, ſic currite ut comprehendatis. Ubi
alludit ad Corinthiorum ludos Iſtmios, qui inter græ-
corum Olympia, Pythia, Nemea, inſigniora & quaſi
ſacra certamina habebantur, ſicut etiam à Pindaro
ἀγῶνες ἱερῶς vocantur; Certabatur illic curſu, cæſtu, ſal-
tu, diſco, lucta (de quibus exercitiis notabiles ſunt
Hieronymi Mercurialis de arte Gymnaſtica libri ſex)
& quidem ſtadium certatoribus quod decurrendum,
erat intervallum ſexcentorum viginti quinque pe-
dum ſive 153. paſſuum, quia Hercules tantum
ſpatium uno ſpiritu emenſus erat & tum de-
mum ſubſtiterat ad reſpirandum A GELL lib. 1.
Noct. attic. Præmium victori antiquitus dabatur coro-
na.

na primam ex prima; conceptus ex ipso matre; pendebat autem illa ex edito loco, & à præcurfore eripiebatur iudicibusq; offerebatur, ad quem sensum Apostolus voce *Comprehendatis* utitur, victor per præconem proclamabatur, & sub corona mitra seu Diadema quoddam *εὐμαχίας* docente Pindaro. sed hæc omnia quomodô ad Christianorum curriculum accommodari possint, suo loco relinquimus, hoc saltem denuo quarimus,

Quis huic quis suam felicitatem invidabit puero? qui curriculo cursum suum absolvit & præpropere pede metam assecutus, coronam comprehendit vitæ æternæ; Qui ex vasto hujus mundi pelago, (ubi decumanæ vitiorum procellæ obrutos tenent etiam felicissimè navigantes) celerius evasit & portum obtinuit, antequam scivit se eo appropinquasse atqui ita in summa est beatitudine.

Nihilominus nostrum erit mœstissimis parentibus debitam condolentiam ostendere, & quod nobis in simili luctu fieri optaremus, ipsis præstare. *Frequentes* igitur omnes omnium ordinum cives Academici, ut ad horam primam in templo Jacobæo convenire, & deductionem funeris vestra præsentia cohonestare velit, amanter rogamus & hortamur.

P. P. Sub Sigillo Rectoratus Anno 1650.

4. Januarij.

1650

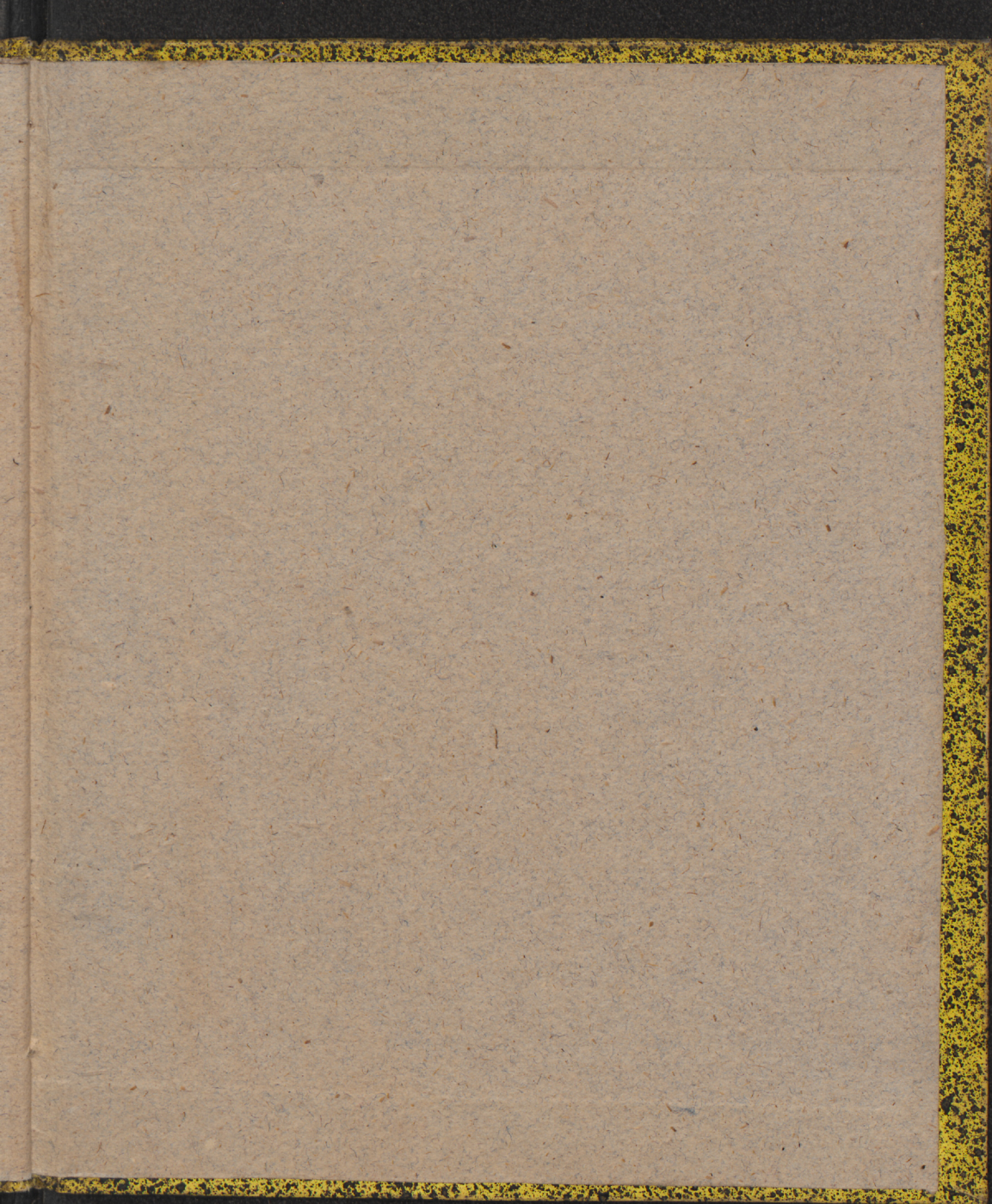

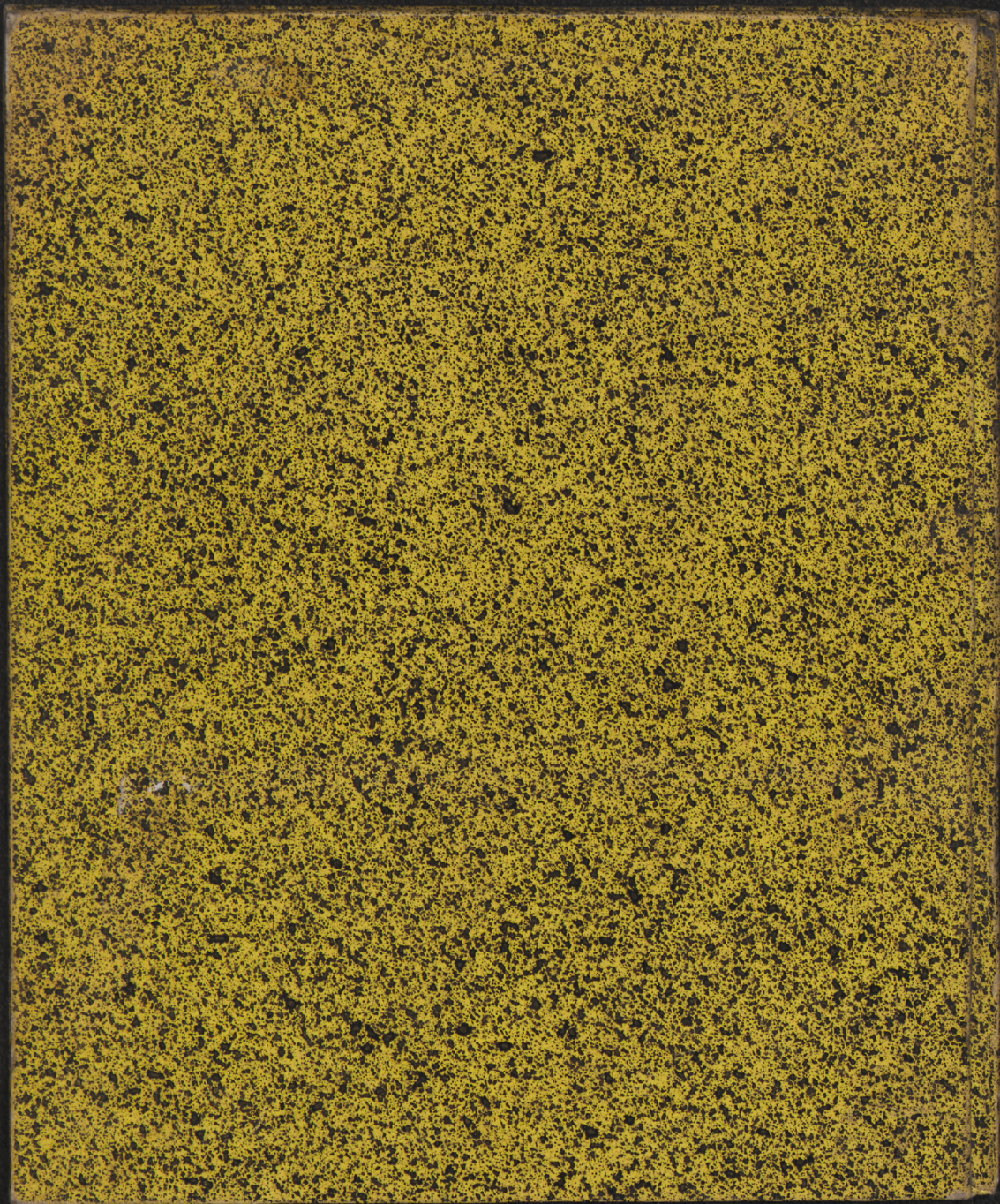

Quod si tam misera est & tam variis vici-
stræ vitæ conditio, ut tantæ nobis exped-
randæ veniant calamitates, Quod si rec-
stinus, diu vivere nihil aliud esse quam
quam malos dies malis diebus (& peccat
dere: Quod si Plinius rectè dixit naturæ
brevitate vitæ nihil præstitisse melius, ita
optimū esse, aut quam ocyssime abole-
captivus Sölenus Mida victori, quid in n-
esset interroganti, respondisse legitur; Quis
non potius piis votis & gratulationibu-
eos, qui maturius hisce ærumnis defung-
quidem videtur, præsertim parentibus
Venusini. *Mors & fugacem persequitur*

*Nec parcat imbellis inventa
Poplitibus, timidoq; ter-*

Et quod inde non adulti tantum juve-
mortis falce cadant, sed modo etiam r-
comediti vel ab uberibus matris ad hu-
infantuli, modo lepidi terræ affigere g-
cipientes pueruli, modo pulchre pubel-
modo in primo ætatis flore (floris insta-
optimæ spei ac bonæ indolis adolescenti-
us vulgo quidem videretur, si ijs tantu-
sine magno discrimine mori, qui viver-
processerunt! sed quis nescit omnes un-
ctem & semel calcandam esse viam lethi-
serius, ocyus cortyna exire & filum vi-
tacito fato antequam opineris, abrum-

A 3

